

Forslag

til

Lov om beskatning af agio.

Fremsat den 23. oktober 1975 af *Ove Jensen* (FP), *Bay* (FP) og *Glensgård* (FP).

§ 1. Gevinst og tab på fremmed valuta medtages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang, årets netto-beløb overstiger 10.000 kr.

§ 2. Medregningen sker for det indkomstår, i hvilket gevinst eller tab er konstateret ved betaling, afhændelse eller anden retshandel.

§ 3. Denne lov gælder for indkomstår, der udløber senere end kalenderårsskiftet 1975-76. Hidrører det pågældende valutaengagement fra tidligere tid, regnes som anskaffelsessum vekselkursværdien pr. begyndelsen af det første indkomstår, loven gælder for.

Bemærkninger til lovforslaget.

De internationale valutakurser er kommet ud i betydelige svingninger. Uroen må befrygtes at ville fortsætte også i de kommende år, jfr. side 8 i betænkning af 14. januar 1975 fra handelsministeriets valutakurssvingsudvalg.

For den enkelte erhvervsvirksomheds skatteevne kan det være aldeles afgørende, om man mere eller mindre tilfældigt er kommet til at entrere i en valuta, hvor udviklingen bevirker, at rettigheders værdi eller forpligtelsers tyngde bliver en helt anden end forudset ved kontraheringen. I det omfang enkelte valutaer er særligt svage eller stærke, reguleres rentesatserne, så der herigennem tages højde for udsigterne til valutakursbevægelser. Da renten påvirker opgørelsen af den skattepligtige indkomst, er det urimeligt, at den del af kursforskydningen, som i virkeligheden er en skjult renteregulering, ikke behandles på samme måde. Dertil kommer, at det er særdeles stødende, at arbejdspladsers blomstring eller undergang skal påvirkes stærkt af, at der opstår valutakursforskydninger, som ikke påvirker opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Forslagets vedtagelse vil formentlig samfunds-

økonomisk få nogen stabiliserende virkning på valutapolitikken, navnlig således at frygten for forhastede devalueringer vil blive formindsket. Et vist billighedsmoment til støtte for forslaget ligger i den omstændighed, at Danmarks pengepolitik i en år-række op til 1975 var afhængig af, at virksomhederne bøjede sig mere eller mindre frivilligt for quasioffentligt pres om at lade en stor del af deres fremmedkapitalbehov finansiere via udenlandske lån. En del af gevinst og tab må derfor med rimelighed falde på skatteborgerne som helhed.

Den hidtidige administrative og judicielle praksis på området er så usikker og forvirret, at det er påkrævet, at der hurtigst muligt skæres igennem med lovbestemmelser, der helst skal være enkle og klare.

De to sidste regeringer har i folketingets spørgetid stillet i udsigt, at de vil fremkomme med lovforslag, men det er hidtil blevet ved snakken. Der henvises til Jens Møllers spørgsmål den 16. oktober 1974 (Folketingstidende 1974-75, spalte 686-690) og Ib Stettens den 23. april 1975 (Folketingstidende 1974-75 (2. samling), spalte 3911-3914). Et fremskridtspartiforslag, der minder meget om det her-